

LỜI KÍNH DÂNG QUÊ MẸ

(40 NĂM – 1975/2015)

Võ Đại Tôn

Đến giọt máu cuối cùng
Sốt từ tim lưu vong
Cũng xin dâng về MẸ
Cho vẹn một tấm lòng.

Con ra đi : - vượt biển
Rời trở lại : - băng rừng.
Dù gian nan, nguy hiểm,
Tâm Nguyện - bước không ngừng.

Con quỳ xin lạy MẸ
Nước mắt đã khô dòng.
Chim trời con bóng lẻ
Mỗi cánh tìm núi sông.

40 năm viễn xứ
Một lần về quê hương.
Mang “án” tù không xử
Ngục tối mười niên trường.

Bao nỗi niềm gọi nhớ
Hơn nửa đời đã qua.
Hành trình còn dang dở
Sa mạc hồn xót xa.

Con mãi đi tìm MẸ
Bạc tóc đường viễn du.
Chân trời hay góc bể
Chiều loang tím sương mù.

Bạn bè con đã chết
Nào đâu nắm mộ hoang ?
Máu tù còn loang vết
Rừng sâu lá rụng vàng.

Đường tương lai nghẽn lối
Nghe tiếng nấc đêm trường.
Chung quanh toàn bóng tối
Tìm đâu thấy Tình Thương ?

Xin cho con thêm máu
Hòa nhịp cùng triệu tim.
Trời Quê Hương yêu dấu
Chung thủy một Niềm Tin.

Với tinh thần bất khuất
MẸ nuôi con từ lâu
Dù gian lao, u uất
Con vẫn ngẩng cao đầu.

Từng bước chân kỷ niệm
Xóm thôn nghèo vườn xưa.
MẸ nhìn con âu yếm
Nắng lung linh rạng dứa.

Đàn em con đang khóc
Bên kia bờ đại dương.
Nặng vai gầy tang tóc
Chống nạng đi tìm đường...

Con không còn ngôn ngữ
Kê khai hết bạo tàn.
Độc tài đang chiếm ngự
Sỏi đá cũng làm than.

Bao đàn con của MẸ
Cùng đòi lại Quyền Dân.
Dù tim con nhỏ bé
Cũng xin được góp phần.

Cuối đời không bỏ cuộc
Dù thân xác – linh hồn.
Chỉ mong còn giây phút
Con được về quỳ hôn...

Trời bình minh lại đến
Lúa vàng thơm ấm no.
Con ngẩng đầu thỏa nguyện
Quê Hương mình : TỰ DO !

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)
Hải ngoại – 2015.